EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 3.8.2020
COM(2020) 348 final

KOMISJONI KOOSTATUD AASTAÜLEVAADE

liikmesriikide aastastest tegevusaruannetest, milles käsitletakse määruse (EL) nr 1233/2011 kohaldamisalasse kuuluvat ekspordikrediiti

1. Sissejuhatus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määruse (EL) nr 1233/2011 (mis käsitleb riiklikult toetatavate ekspordikrediitide suuniste rakendamist ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 2001/76/EÜ ja 2001/77/EÜ)[1] I lisas on sätestatud, et liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile tegevusaruande, et parandada läbipaistvust liidu tasandil. Komisjon on omakorda kohustatud esitama nimetatud teabe alusel Euroopa Parlamendile aastaülevaate.

Käesolev aastaülevaade on koostatud 2017. aasta kohta. Aastaülevaates käsitletakse ekspordikrediiditoiminguid määruse (EL) nr 1233/2011 tähenduses, st „keskmise tähtajaga ja pikaajalisi“ tehinguid, mille tagasimakseperiood on vähemalt kaks aastat. Käesolevas ülevaates ei käsitleta lühiajalisi ekspordikrediiditehinguid[2] ega teatavate ekspordikrediidiasutuste tegevust muudes valdkondades kui ekspordikrediit (nt investeeringute kindlustamine). Samuti tuleb märkida, et mõnes liikmesriigis täidab ekspordikrediidiasutuse ülesandeid kindlustusandja riikliku volituse alusel. Käesolevas ülevaates käsitletakse üksnes avalikus sektoris toimuvat kindlustusandjate tegevust.

Komisjon on võtnud teadmiseks Euroopa Parlamendi 2. juuli 2013. aasta resolutsiooni määruse (EL) nr 1233/2011 kohase esimese aruandluse kohta[3] ning on soovitanud liikmesriikidel pöörata erilist tähelepanu kõnealuses resolutsioonis esitatud soovitustele (nt soovitus, et nõukogu ekspordikrediidi töörühm ja komisjon konsulteeriksid Euroopa välisteenistusega aruandlusmetoodika edasiarendamise teemal). Käesoleva dokumendi koostamise ajal uurivad liikmesriigid aruandlusmetoodika ajakohastamise võimalusi.

2. 2017. kalendriaasta kohta saadud tegevusaruanded

Tegevusaruande on esitanud järgmised liikmesriigid: Belgia, Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Taani, Saksamaa, Hispaania, Prantsusmaa, Horvaatia, Itaalia, Luksemburg, Ungari, Madalmaad, Austria, Poola, Portugal, Rumeenia, Sloveenia, Slovakkia, Soome, Rootsi ja Ühendkuningriik.

Ülejäänud seitsmel liikmesriigil – Eestil, Iirimaal, Kreekal, Küprosel, Lätil, Leedul ja Maltal – ei olnud aruandeaastal aktiivset ekspordikrediidikava määruse (EL) nr 1233/2011 tähenduses.

[1] ELT L 326, 8.12.2011, lk 45.

[2] Selliste tehingute puhul kohaldatakse EÜ asutamislepingu artikli 93 lõike 1 kohast komisjoni teatist liikmesriikidele asutamislepingu artiklite 92 ja 93 kohaldamise kohta lühiajalise ekspordikrediidikindlustuse suhtes.

[3] Euroopa Parlamendi 2. juuli 2013. aasta resolutsioon komisjoni esimese aastaaruande kohta Euroopa Parlamendile liikmesriikide ekspordikrediidi agentuuride tegevuse valdkonnas (2012/2320(INI)).

3. Aasta tegevusaruannete analüüs

a) Üldine ja finantsteave

Kohaldatavas õigusraamistikus (määrus (EL) nr 1233/2011) on sätestatud ekspordikrediiditehinguid ja -kavasid käsitlevad üldeeskirjad. Ehkki enamik Euroopa riikide valitsustest on loonud oma ekspordikrediidiasutused, on nende esitatud ekspordikrediidikavade kohaldamisala ja ülesehitus ning ka nende asutuste enda ülesehitus liikmesriigiti erinev.

Mõnes liikmesriigis on ekspordikrediidiasutus ministeeriumi osakond või riigiamet. Teistes, nagu eespool märgitud, täidab ekspordikrediidiasutuse ülesandeid kindlustusandja riikliku volituse alusel ja valitsuse järelevalve all. Liikmesriikides, kus pakutakse mitut eri liiki ekspordikrediiditoetust, on sageli rohkem kui üks ekspordikrediidiasutus (nt üks asutus, kes pakub riiklikku toetust kommertslaenuga seotud garantii või kindlustuse vormis, ja teine, kes annab näiteks otselaenu või pakub intressitoetust).

2017. aastal toimisid ekspordikrediidikavad määruse (EL) nr 1233/2011 tähenduses 21s ELi liikmesriigis. Neid kavasid haldasid kokku 29 eri ametit ja ministeeriumiosakonda.

Üldiselt laiendavad liikmesriigid oma ekspordikrediidikavade töövahendeid. Euroopa ekspordikrediidiasutused on ekspordikrediiditoetusena tavaliselt pakkunud täiemahulist garantiid (st eksporditehingut rahastab kommertspank ja ekspordikrediidiasutus annab tehingule garantii või kindlustuskatte). Kõik 21 liikmesriiki, kes pakkusid ekspordikrediiti määruse (EL) nr 1233/2011 tähenduses, andsid aruandeperioodil sellist toetust. Enamik riike pakkus ka muid määrusega (EL) nr 1233/2011 hõlmatud ja OECD riiklikult toetatava ekspordikrediidi kokkuleppega[4] ette nähtud toetusi, näiteks otselaene või -rahastamist (sel juhul rahastab tehingut otse ekspordikrediidiasutus, mitte kommertspank),[5] samuti refinantseerimist[6]. Mitmes aasta tegevusaruandes mainitakse sõnaselgelt ka projekti rahastamist,[7] seotud abi[8] ja/või laenu andmist VKEdele[9].

Üldiselt on viimastel aastatel vastavus pidevalt suurenenud, kuna paljude teemade puhul on hakatud juhinduma OECD riiklikult toetatava ekspordikrediidi kokkuleppest. Siiski tuleb arvesse võtta järgmisi erinevusi, kuna need muudavad raskeks tervikliku võrdluse koostamise. Esiteks on liikmesriigid eelmises lõigus nimetatud üldiste ekspordikrediiditoetuse liikide raames välja töötanud mitmesugused ekspordikrediidikavad. Kuigi teatav finantstoode võib olla omane mitmele ekspordikrediidiasutusele, ei pruugi sellega seotud tingimused olla samad. Teiseks sõltub ekspordikrediidikava mõju ilmselgelt ka riigi majanduse eripärast ja erafinantssektori suutlikkusest.

Seda arvesse võttes annab nominaalne koguriskipositsioon 31. detsembri 2017. aasta seisuga, mis on esitatud allolevas tabelis, vähemalt ülevaate suuremate täiemahulise garantiiga ekspordikrediidiskeemide mahust[10].

[4] OECD riiklikult toetatava ekspordikrediidi kokkulepe, mis on võetud üle liidu õigusesse, on esitatud kõnealuse määruse II lisas.
[5] Belgia, Tšehhi Vabariik, Taani, Hispaania, Itaalia, Ungari, Poola, Slovakkia ja Ühendkuningriik.
[6] Ungari, Slovakkia ja Rootsi.
[7] Taani, Saksamaa, Itaalia ja Madalmaad.
[8] Taani, Hispaania, Ungari, Austria ja Poola.
[9] Bulgaaria, Taani ja Rumeenia.
[10] Ühendkuningriik on esitanud nominaalse koguriskipositsiooni, mis on 31. märtsi 2018. aasta seisuga 23,1 miljardit naelsterlingit.

Täiemahulise garantiina antud riiklik toetus 2017. aastal (miljardit eurot) **ELi suurim (nominaalse koguriskipositsiooni alusel koostatud järjestus)**	
Saksamaa	85,8
Prantsusmaa	69,2
Rootsi	34,8
Itaalia	25,6
Madalmaad	24,4

Nagu juba eespool märgitud, tegutsevad Euroopa ekspordikrediidiasutused mitmesugustes valdkondades, mida määruse (EL) nr 1233/2011 kohane aruandluskohustus ei hõlma. Kõnealune kohustus hõlmab keskpika perioodi ja pikaajalist ekspordikrediiti (nagu on kindlaks määratud OECD riiklikult toetatava ekspordikrediidi kokkuleppes). Paljud Euroopa ekspordikrediidiasutused pakuvad aga ka selliseid tooteid nagu lühiajaline ekspordikrediit, ekspordikrediidi garantii, tootmisriski garantii ja investeerimiskindlustustooted. Samuti tuleb märkida, et mitu liikmesriiki on töötanud välja sektoripõhised ekspordikrediiditooted, näiteks õhusõidukite tootmise, laevaehituse ja raudteetaristu jaoks. Seda on oluline silmas pidada ekspordikrediidiasutuste laiema majandusliku mõju hindamisel.

Üksikasjalikumat teavet selle kohta leiab aasta tegevusaruannete vormi II ja IV osast, aga ka üldistest aastaaruannetest, millele mitu liikmesriiki sõnaselgelt viitavad.

Aasta tegevusaruannetes on esitatud ekspordikrediidikavadega seotud asjakohane finantsteave 2017. aasta kohta. Siiski tuleb rõhutada, et määruse (EL) nr 1233/2011 kohaselt esitatakse need aruanded kooskõlas asjaomase liikmesriigi õigusraamistikuga. See tähendab, et andmete esitamises on teatavaid erinevusi. Komisjonil ei ole tegevusaruannete finantsaspektide kohta konkreetseid tähelepanekuid[11].

b) Kuidas arvestatakse „keskkonnariskidega, millega võivad kaasneda muud samalaadsed riskid“

Vastavalt määruse (EL) nr 1233/2011 I lisa punktile 2 kirjeldavad liikmesriigid iga-aastases tegevusaruandes, „kuidas arvestavad nende ekspordikrediidiasutused riiklikult toetatavates ekspordikrediiditoimingutes keskkonnariskidega, millega võivad kaasneda muud samalaadsed riskid“.

Ekspordikrediidiasutused jätkavad keskkonnariskide jälgimist ja liikmesriigid on täiustanud sisemisi protsesse asjaomaste riskide hindamiseks. Kui riske peetakse vastuvõetamatuks või ebaproportsionaalseks, siis garantiid ei anta[12]. Kui riske peetakse vastuvõetavaks, on

[11] Määruse (EL) nr 1233/2011 I lisa punkti 1 kohaselt ei piira aruandlusprotsess liikmesriikides riiklike ekspordikrediidikavade üle järelevalvet teostavate liikmesriikide asutuste õigusi.

[12] Nt Belgia, Saksamaa, Luksemburg, Ungari, Austria ja Portugal.

ekspordikrediiditoetus enamasti seotud teatavate tingimustega ning sõltub riskide vähendamise meetmete võtmisest ja asjakohaste nõuete täitmisest[13]. Lähenemisviiside ühtlustumist näitab ka eri hindamismenetluste rakendamine sõltuvalt tehingu liigist ja kategooriast, nagu on sõnaselgelt väljendanud mõned liikmesriigid[14].

I lisa punktis 2 on osutatud keskkonnariskidele ja „muudele samalaadsetele riskidele". Üldiselt tõlgendavad liikmesriigid sarnaselt varasematele aastatele keskkonnariske ja nendega seotud riske laialt.

Tehingute hindamisel lähtutakse lisaks keskkonnale ka paljudest muudest kaalutlustest. Näiteks nimetavad mitmed liikmesriigid sõnaselgelt ka sotsiaalmõju[15] ja inimõigusi[16]. Kõnealuseid riske võivad hinnata välised sõltumatud eksperdid,[17] kuid järjest rohkem teevad seda iga ekspordikrediidiasutuse enda vastavad spetsialistid[18].

Lisaks viitavad peaaegu kõik liikmesriigid eelkõige menetlustele, mida on kirjeldatud OECD soovituses ühiste lähenemisviiside kohta, mis käsitlevad riiklikult toetatavaid ekspordikrediite ning keskkonnaalast ja sotsiaalset hoolsuskohustust (edaspidi „ühised lähenemisviisid"), mis on omandanud heakskiidu ja normatiivse mõju isegi väljaspool OECD liikmesriike.

Mitu liikmesriiki on teatanud, et rakendavad ühiseid lähenemisviise soovitatud kohaldamisalast ulatuslikumalt, et kontrollida põhjalikumalt senisest suuremat osa tehingutest[19]. Lisaks on paljud liikmesriigid asunud ühiste lähenemisviiside kõrval kasutama võrdlusalusena ka muid rahvusvahelisi norme. Selliste normide hulka kuuluvad Maailmapanga kaitsemeetmed,[20] ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtted,[21] ÜRO ülemaailmse kokkuleppe põhimõtted,[22] Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööalaste aluspõhimõtete ja põhiõiguste deklaratsioon,[23] ekvaatori põhimõtted,[24] Rahvusvahelise Finantskorporatsiooni keskkonnaalased ja sotsiaalsed tulemusstandardid[25] ja rahvusvahelistele ettevõtetele mõeldud OECD suunised[26]. Teine hiljutine suundumus on kõnealusesse konteksti kliimamuutustega seotud algatuste lisamine, sealhulgas osutamine ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonile[27]. Osa liikmesriike nimetas ka jätkuvaid püüdlusi parandada ja arendada kehtivaid põhimõtteid. Näiteks märkis Soome, et osaleb ekspordikrediidiasutustevahelistes töörühmades, mis otsivad ühiseid lähenemisviise keskkonna- ja sotsiaalküsimustele, ning laiemas rahvusvahelises koostöös, mille eesmärk on kehtestada ühised eeskirjad võrdsete võimaluste tagamiseks.

[13] Nt Belgia, Taani, Prantsusmaa, Luksemburg, Ungari, Poola, Portugal, Rumeenia, Sloveenia ja Slovakkia.
[14] Nt Belgia, Taani, Saksamaa ja Slovakkia.
[15] Belgia, Tšehhi Vabariik, Taani, Saksamaa, Hispaania, Prantsusmaa, Madalmaad, Poola, Sloveenia, Slovakkia, Soome ja Rootsi.
[16] Saksamaa, Austria, Rootsi ja Ühendkuningriik.
[17] Nt Tšehhi Vabariik, Slovakkia.
[18] Nt Belgia.
[19] Saksamaa, Hispaania, Itaalia ja Madalmaad.
[20] Slovakkia.
[21] Taani, Saksamaa, Soome ja Rootsi.
[22] Rootsi.
[23] Madalmaad ja Soome.
[24] Ühendkuningriik.
[25] Madalmaad ja Slovakkia.
[26] Rootsi.
[27] Soome.

c) Tegevusaruannetes esitatud muu teave

Lisaks eespool punkti 3 alapunktides a ja b käsitletud teabele nähtub 21 tegevusaruandest, et liikmesriikidel on olemas ekspordikrediidiga seotud üldisemad tegevuspõhimõtted, mis käsitlevad keskkonnamõju, korruptsioonivastast võitlust ning väikese sissetulekuga riikidele jätkusuutlikku laenuandmist. Kolmel OECD soovitusel[28] on siin oluline, kuid mitte ainumäärav roll. Nimetatud soovitusi kohaldavad või kavatsevad kohaldada ka liikmesriigid, kes ei ole OECD liikmed. Näiteks kohaldab Bulgaaria OECD soovitust korruptsiooni kohta. Paljud liikmesriigid märkisid eelkõige, et ühiseid lähenemisviise kohaldatakse OECD ettenähtud ulatusest laiemalt[29]. Lisaks lähtuvad liikmesriikide tegevuspõhimõtted rahvusvahelistest standarditest[30] ja liidu õigustikust laiemalt. Viited ELi eesmärkidele, standarditele ja juhenditele näitavad, et arvesse on võetud nii pehme õiguse allikaid kui ka siduvaid õigusnorme, ning et seaduse mõte on sama oluline kui seaduse sisu.

Lisaks sellele osutavad liikmesriigid üha sagedamini ühistes lähenemisviisides sätestatut täiendavatele poliitilistele eesmärkidele või kaalutlustele. Sellised eesmärgid ja kaalutlused hõlmavad näiteks sotsiaalset kestlikkust[31] ning maksudest hoidumise ennetamist[32]. Mitmel juhul on asjaomased ekspordikrediidiasutused ise töötanud välja asjakohased vahendid. Näiteks võib tuua ettevõtja sotsiaalse vastutuse põhimõtted,[33] mis tavaliselt hõlmavad mitte ainult riigisiseseid jõupingutusi, vaid ka tihedat dialoogi ekspordikrediidiasutuste klientidega[34].

Seoses keskkonnakaitsega on uuteks suundumusteks rõhuasetus kestlikkusele[35] ja heitkoguste vähendamisele[36]. Nagu ka eelmistes aruannetes, on paljud liikmesriigid rõhutanud inimõiguste olulisust. Peaaegu kõik aruanded kajastavad jätkuvalt toetust inimõiguste mõõtme edendamisele uute ühiste lähenemisviiside raames.

Üldiselt on liikmesriikide ekspordikrediidiasutuste tegevuspõhimõtted ühtlustunud. Selle näiteks on korruptsioonivastased meetmed. Paljud liikmesriigid nõuavad seotud osalistelt korruptsioonivastase deklaratsiooni allkirjastamist ning märgivad sõnaselgelt, et altkäemaksu avastamisel tühistatakse garantii automaatselt[37]. Üha enam liikmesriike täheldavad ka järelevalve olulisust[38] ning julgustavad panku ja eksportijaid ise korruptsioonivastaseid meetmeid arendama[39].

Mõned liikmesriigid on lisaks ühiste lähenemisviiside järgimisele arendanud ka ise erivahendeid altkäemaksu- ja korruptsioonivastaseks võitluseks, näiteks rikkumisest teatamise

[28] 1. OECD soovitus ühiste lähenemisviiside kohta, mis käsitlevad riiklikult toetatavaid ekspordikrediite ning keskkonnaalast ja sotsiaalset hoolsuskohustust (ühised lähenemisviisid); 2. OECD soovitus korruptsiooni ja riiklikult toetatava ekspordikrediidi kohta; 3. Põhimõtted ja suunised, et edendada jätkusuutliku laenuandmise tavasid seoses ametliku ekspordikrediidi andmisega väikese sissetulekuga riikidele.
[29] Saksamaa, Prantsusmaa, Itaalia, Madalmaad, Slovakkia ja Rootsi.
[30] Üksikasjalik loetelu on esitatud eespool punkti 3 alapunktis b.
[31] Taani, Saksamaa, Hispaania, Rumeenia ja Slovakkia.
[32] Rootsi.
[33] Itaalia, Madalmaad, Sloveenia ja Rootsi.
[34] Nt Belgia.
[35] Nt Tšehhi, Hispaania, Itaalia, Poola ja Rumeenia.
[36] Belgia ja Taani.
[37] Nt Bulgaaria, Taani, Saksamaa, Prantsusmaa, Luksemburg, Portugal ja Rumeenia.
[38] Belgia, Itaalia ja Ühendkuningriik.
[39] Belgia, Taani ja Saksamaa.

meetmeid[40]. Jätkuvalt peetakse prioriteediks rahapesuvastaseid meetmeid[41] ning terrorismi rahastamise tõkestamist[42].

Ühtlustumisest annab märku ka Maailmapanga ja Rahvusvahelise Valuutafondi nõuete täpne täitmine, millele paljud liikmesriigid osutasid seoses väikese sissetulekuga riikidele jätkusuutliku laenuandmise tavadega[43].

Liikmesriigid püüavad samuti hoolikalt tagada, et ekspordikrediidiasutused tegutseksid võimalikult läbipaistvalt, tagades samas konfidentsiaalsuse, mis võib olla vajalik kaubanduslike tehingute puhul. Mitu liikmesriiki on selle küsimuse tähtsust rõhutanud 2017. aastat käsitlevates tegevusaruannetes[44].

Aruannetest nähtub, et liikmesriigid on lõiminud OECD ühised lähenemisviisid oma ekspordikrediidipoliitikasse. Lisaks, nagu näitavad eespool esitatud mitmesugused kaalutlused, peetakse ühiseid lähenemisviise sageli miinimumstandardiks. Paljudes valdkondades kohaldavad liikmesriigid oma lisameetmeid tagamaks, et ekspordikrediidi toetus on kättesaadav ainult tehingute puhul, mis vastavad rangetele keskkonna- ja sotsiaalnormidele.

d) Ekspordikrediidiasutuste tegevuse vastavus liidu eesmärkidele ja kohustustele

Et suurendada ELi tasandil läbipaistvust, peavad liikmesriigid määruse (EL) nr 1233/2011 kohaselt esitama komisjonile igal aastal tegevusaruande, milles kooskõlas riikliku õigusraamistikuga esitatakse ekspordikrediiditoiminguid käsitlev teatav finants- ja tegevusalane teave, mis hõlmab ka teavet selle kohta, kuidas tegeletakse keskkonnariskidega.

I lisa punktis 3 on sätestatud, et „[k]omisjon esitab nimetatud teabe alusel parlamendile aastaülevaate, milles hinnatakse ka ekspordikrediidiasutuste vastavust liidu eesmärkidele ja kohustustele“.

Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 on loetletud liidu üldeesmärgid[45] ja artiklis 21 liidu välistegevuse põhimõtted ja eesmärgid.

ELi ühise kaubanduspoliitikaga seoses on viidatud liidu välistegevuse põhimõtetele ja eesmärkidele Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 206 ning artikli 207 lõikes 1.

Kõik aruandvad liikmesriigid esitavad tõendid selle kohta, et on ekspordikrediidikavade haldamise toetamiseks välja töötanud tegevuspõhimõtted, mis on ELi eesmärkidega kooskõlas. Ekspordikrediidialaseid poliitikasoovitusi, mille on välja andnud OECD, ainus rahvusvaheline organisatsioon, kes on välja töötanud selle poliitikavaldkonna erinorme, kasutatakse laialdaselt, ning enamasti teevad liikmesriigid selles valdkonnas isegi rohkem, kui soovitused ette näevad.

Et edendada komisjoni suutlikkust liikmesriikide tegevust täiendavalt hinnata, on komisjon koostöös Euroopa välisteenistusega ja pärast konsulteerimist mitme sidusrühmaga teinud

[40] Slovakkia ja Rootsi.
[41] Rootsi.
[42] Rootsi.
[43] Nt Itaalia, Madalmaad ja Ungari.
[44] Belgia, Taani, Austria, Slovakkia ja Rootsi.
[45] Muu hulgas on Euroopa Liidu lepingu artikli 3 lõikes 5 sätestatud, et suhetes maailmaga liit „toetab […] maailma säästvat arengut, rahvaste solidaarsust ja vastastikust austust, vaba ja ausat kaubandust, vaesuse kaotamist ning inimõiguste, eriti lapse õiguste kaitset, samuti rahvusvahelise õiguse ranget järgimist ja arendamist, sealhulgas ÜRO põhikirja põhimõtete austamist“.

liikmesriikidele ettepaneku suurendada iga-aastases tegevusaruandes esitatava teabe ulatust ja üksikasjalikkust. Liikmesriikidega peetakse arutelu tegevusaruannete läbivaadatud ja laiendatud vormi üle.

Euroopa Parlament on kutsunud komisjoni üles väljendama seisukohta, kas liikmesriigid järgivad liidu eesmärke ja kohustusi; Euroopa Komisjon on koostanud oma aastaülevaate I lisa kohaselt. Seega põhineb komisjoni ülevaade liikmesriikide tegevusaruannetel ja seda ei saa pidada lõplikuks. Komisjoni hinnangul annab tegevusaruannetes sisalduv teave siiski kindlat tunnistust asjaolust, et ekspordikrediidiasutuste tegevus on vastavuses Euroopa Liidu lepingu artiklites 3 ja 21 sätestatuga ning puuduvad tõendid nõuete rikkumise kohta üheski liikmesriigis. Loomulikult võivad Euroopa institutsioonid pidada vajalikuks seada endale ühiselt ambitsioonikamad poliitikaeesmärgid. Komisjon on valmis lihtsustama ja edendama institutsioonidevahelist dialoogi, kuid peab hinnangu andmisel seni lähtuma määruse (EL) nr 1233/2011 I lisa punktist 3.

Rahvusvaheliste kohustuste ja ELi konkurentsiõigusest tulenevate kohustuste täitmise teemal ei ole aruandeperioodil Maailma Kaubandusorganisatsioonis (WTO) Euroopa ekspordikrediidikavadega seoses vaidlusi olnud. Euroopa Komisjon ei saanud 2017. aastal kaebusi ELi õiguse võimalike rikkumiste kohta, mis oleksid seotud ekspordikrediidiasutustega.